

Պարույր Սևակ

Աղմկում եմ

Այս ամենը արդյոք ի՞նչ է.

Խեղճի նվոց ու ճո՞ղջ է,

Թե՞ մի ճիշ է

Ու մորմոքում

Հզոր հոգու:

Եվ գալիքի աչքում ի՞նչ եմ.

Ճո՞րտ եմ արդյոք,

Թե՞ ազատ եմ,

Հարազա՞տ եմ,

Թե՞ լոկ բիճ եմ:

Կենդանաշատ մի հատա՞կ եմ,

Թե՞ լոկ այնտեղ ննջող խիճ եմ,

Կախարդում եմ ու մոգո՞ւմ եմ,

Թե՞ ... պարզապես աղմրկում եմ:

Եվ իրար հետ դաշնակի՞ց եմ,

Թե՞ թշնամի գույգ բանակ եմ

Իմ մեջ քանակն ու որակը:

Եվ ապագա ինչ-որ ժամի

Ես՝ գազանըս,

Ես՝ վազանըս,

Չե՞մ շորորա ու չե՞մ քայլի հենափայտով:

Սա
Ո՛չ աղքատ ձևանալ է,
Ոչ հանաք է.
Հանրահաշվի մի խնդիր է՝ գույգ անհայտով,
Որ կարող է լուծել միայն ժամանակը:
Իսկ առայժրմ աղմրկում եմ,
Ինչպես ջուրը,
Որը ի՞նչ է,
Ծո՞վ է,
Լի՞ճ է,
Թե՞ ճահիճ է.
Տա՞ք է,
Պղտո՞ր,
Պաղ ու ջի՞նջ է,-
Վերջին հաշվով ջրի համար
Միևնույնն է կամ ոչինչ է.
Նա հոսում է
Ու խոսում է՝
Իր սեփական ձայնը բնա՛վ չլսելով,
Ո՛չ ցավ զգում,
Ո՛չ էլ սգում՝
Իր գեղեցիկ մահը բնա՛վ չափսոսալով...
Իսկ առայժրմ աղմրկում եմ.
-Գոնե լսե՛ք...

13.XI.1957թ.

Մոսկվա